

NEPAL

Namasté Nepal Society

Föreningen Namasté Nepals utvärdering av Ungdomsutbytet mellan Sverige och Nepal 2004.

Juni 2004 - Sverige
Oktober/November 2004 - Nepal

Deltagare:

Fredrik Tålhagen - Mingmar Lama
Mimoza Mehmeti - Mahima Aryal
Jesper Axelsson - Narayan Chhetri
Kristoffer Calais - Dorje Lama Sherpa
Sanna Rosenberg - Leela Thapa
Johan Granath - Pasang Lama
Mira Karlsson - Maya KC

Utvärderingen gjord av ansvariga i Namasté Nepa I. Till grund ligger samtliga ungdomars egna berättelser/dagöcker.

Den nepalesiska gruppen
tillsammans med Namaste
Svedens starke man
Temba Lama.

Föreningen Namasté Nepal ansökte och beviljades bidrag för ungdomsutbyte med Nepal redan 2003. Föreningen har verkat i Nepal alltsedan 1994 och på senare år också medverkat till att starta upp en systerförening, Namaste Sweden Society. Som ett led i att utveckla kontakterna mellan unga människor i olika kulturer utnyttjades Ungdomsstyrelsen generösa möjligheter. Utbytet 2003 utvecklades till en mycket framgångsrik fortsättning där flertalet av ungdomarna fortsätter sin sociala verksamhet inom de områden de är bäst på. Allt inom de olika föreningarnas paraply.

SVERIGE

Den nepalesiska gruppen anlände till Sverige i början av juni månad 2004. Efter hämtning på Landvetter av Namaste Nepal mötogs de av sina svenska kamrater och deras familjer.

I början av utbytesperioden gjordes besök i skolor och på daghem. Bl.a. fick ungdomarna vara med vid årets studentexamen. Industribesök hos Jönköpings Energi, DHL-terminalen och sjukhusbesök hanns också med innan det var dags för Namaste Nepals 10 års-jubileum i Huskvarna. Här spelades nationalsånger, det dansades nepalesiska folkdanser, äts gott osv.

90-talet gäster gladdes också åt TV-kände Anders Gustafsson och hans avancerade uppträdande. Såväl lokalpressen som Sveriges Radio uppmärksammade jubileet och ungdomsutbytet. Flera av ungdomarna intervjuades av Radio Jönköping. Efter jubileet lotsades ungdomarna till andra vänner (en del har eller har haft sponsorer) runt om i landet - Mariefred, Norrahammar, Karlstad m.fl. platser.

Återsamlade efter 5-6 dagar var det snart dags att åter igen åka på upptäcktsfärd, nu till Aspa Bruk i Olshammar. Pappersmas-setillverkningen rörde stort intresse hos ungdomarna. Efter några timmar på bruket bar det av till Askersund och den traditionella Tradjazzfestivalens invigning. Efter äventyret i Närke återvände gruppen till Jönköping och "sina" familjer.

Nya studie- och nöjesbesök med bl.a. lantgårdsbesök, rodd i Munksjön hann det bli innan årets längsta dag närmade sig. Några dagar innan "den längsta dagen" var gruppen i Eksjö, där det fiskades regnbågslox. Det nya nöjet (för nepaleserna) blev lyckat, inte mindre än 26 fiskar fastnade på krokarna. För några av dem var etta extra unikt, inte bara fisket utan närkontakten med vatten visade sig vara något alldeles extra.

Midsommarfirandet med dans kring midsommarstången, traditionella lekar osv. kompletterades med sherpadanser.

Från programmet i Sverige kan också nämnas officiell mottagning på rådhuset i Jönköping, dagsutflykter inom Jönköpings kommun, besök i köpcentra och mycket annat.

Ett bestående minne hos nepaleserna var de långa ljusa dagarna och inte minst den vackra solnedgången över Vättern.

NEPAL

Resan startade en tidig morgon från Jönköpings centralstation, där tåget avgick mot Köpenhamn. Med Thai Air nådde vi Bangkok, där vi efter några timmars väntan for

vidare till Kathmandu, där några av våra vänner mötte upp.

En lätt chockad grupp checkade in på Tibet Guest House i centrala Kathmandu. Bussresan från flygplatsen gick genom de genuina storstadskvarteren. Människor överallt, skräphögar och en trafikmiljö som är mycket olik den svenska skrämde en del av de unga svenskarna. Här gällde också "störst-först", vilket fick en del ansikten att skifta färg.

"Skall vi vara här i 3 veckor?" var tankar som flög igenom hjärnorna. Tankar som bara efter några dagar förbyttes till beundran och kärlek till det lilla landet.

Mottagandet blev stort - vi möttes med tageteskransar, buddhisthalsdukar och blomsterarrangemang av olika slag. Trötta men pratsjuka delade vi rum med våra nepalesiska vänner. Lite spänt var det trots att vi träffats tidigare men när vi bara hade "vår egen" kompis i närheten så blev det lättare - berättades det senare.

Efter en god nat-ts sömn var det dags för den första utflykten.

Swayambhunath (aptemplet), beläget på en kulle högt över staden gav oss en god översikt. De 365 trappstegen upp till templet beredde inte de numera utvilade benen någ-ra större besvär - fast nästa gång(!) tar vi nog en taxi, hördes från någon i gruppen.

Från Aptemplet gick färden vidare mot Durbar Square med taxi. Härifrån promenerades det tillbaka till vårt hotell. Nu var choc-

ken förvandlad till njutning....alla ögon tog emot utsikten, alla näsor luktade på kryddade dofterna!!

Att besöka Nepal utan en visit i kulturstaden Bakthapur är inte att rekommendera. På vägen mot staden gavs ytterligare en ny bild av landet. Tegelbruk och industriområden kantade vägen. Många frågor kring tegelbruken framfördes.

Svaret på den hetaste, den om barnarbete, går dessvärre inte att svara positivt på. Lika stort som västvärldens intresse är för barnarbetssituationen på mattfabrikerna, lika lite intresserar man sig för fabriker av det här slaget.

Långresa till den södra delen av landet. De 300 km som bussen avverkade tycktes vara en evighet men efter ca 11 timmar genom det enorma terraslandskapet nådde vi den lilla byn Odari, bara 25 km från Indiska gränsen. En kristallklar dag där de höga, vita bergen reste sig norröver underlättade transporten innan de flesta somnade i den skumpande bussen.

I Odari möttes vi av Namaste Lions English School och dess personal. Många av byns invånare hade också mött upp. Skyltar med välkomnande hade målats - plötsligt var all trötthet borta!

Vi förvånades över det ständigt rinnande

vattnet från den 70 meter djupa brunnen. När vi undrade om detta var smart fick vi svaret: "Om vi stänger av med en kran så blir vattnet inte lika rent!".

När man vet att landets vattenförsörjning är mycket problematisk så är det trots allt lite svårt att förstå.

Våra sherpas slog upp tälten, lagade vår mat och gjorde det mycket bekvämt för oss. Flera av byborna stannade under kvällen. De äldre barnen passade på att praktisera sin engelska - en härlig kväll i ett annat "århundrade"!

En god natts sömn på bekväma madrasser följdes av en minnesvärd ceremonidag. 2-300 personer samlades, barnen dansade, flera personer höll tal. En högtidlig stund! Buddhas födelseplats i Lumbini var utflyktsmålet nr ett under vistelsen i Odari. Buddhisternas "Mekka" har dessvärre blivit

ett turistmål med massor av moderniteter som inte passar in i sammanhanget. Ändå tog vi åt oss av det själsliga lugn som omger religionen. Dammet tvättades av med vattnet från den ständigt rinnande brunnen invid Odari-skolan.

Chitwan Jungle Lodge var nästa äventyrs-mål. Sommarens kraftfulla monsun hade inte lagt sig helt vilket fick till följd att den sista transporten in i djungeln fick bli met kanot. Urholkade trästammar tjänstgjorde som farkoster - något vingliga, vilket fick en del ansikten att se förskräckta ut.

Färden fortsatte med jeepar tills vi nådde campen. Incheckning i mysiga bungalows där ljudet från de vilda djuren skapade en

spännande stämning under kvällen och natten.

Bildvisning från parken, elefantsafari, djungelpromenader och fågelskådning avslöste varandra. Apor, krokodiler, hjortar och massor av fåglar syntes från elefantryggen. Besöket i elefantstallarna var en annan höjdpunkt.

Efter ett par dygn i det varma klimatet återvände vi till Kathmandu. Redan dagen efter skulle grabbarna i gänget bege sig till betydligt kallare trakter. Deras utbyteskamrater kom från de höglänta delarna av landet. Att leva i dessa trakter är helt annorlunda vilket i flera fall innebar inköp av varmare kläder. Flickornas kamrater hade alla sina hem i stan så här behövdes ingen extra ekipering.

En heldagstur med buss till Jiri, där vägen tar slut, övernattnig i enkel lodge blev det innan den allt annat än lätta vandringen startade morgonen därpå.

Efter ca 4 timmar nådde gruppen fram till dagens lunchställe Shivalaya. Trötta ben men fortfarande imponerade av den maka-lösa naturupplevelsen!

Framme i Bhandar, efter 10 timmars hård vandring kändes det mycket behagligt att tilldelas en sovplats i Mingmars (en av utbyteskamraterna) hem. Redan dagen efter

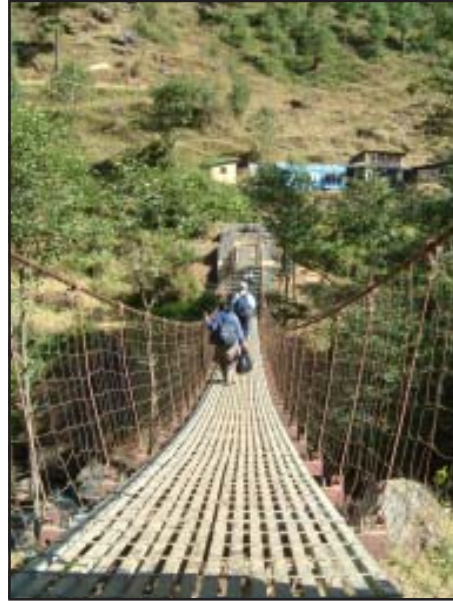
var det dags igen! Nu bar det iväg till bymarknaden och till olika besök i de nya kamratarnas hem.

Upp och ner...upp och ner!!

Den Namaste Nepal stödda skolan besöktes liksom "high school". På vägen möttes vandrarna av vyerna över Likutuli, berget som höjer sig ca 7000 meter ö.h.

Thodungklostret och ostfabriken var andra mål, det senare på 3000 meters höjd.

Ett par dagars äventyr innan det bar iväg till Shivalaya och den stundande lunchen och vilopausen. - Bara en halv dags tur innan framkomsten till Jiri och den sista bergsövernattningen för den här gången. Vila och

ny ansträngande bussfärd till det bekväma hotellet i stora staden.

Det som i början kändes så primitivt och enkelt har utvecklats till något alldeles extra - kanske också till en stor portion personlig utveckling och en bredare livssyn.

Sällan har väl hela gruppen uppskattats så mycket som när alla återsamlades.

Kramar och superlativer avlöste varandra. De mycket trötta grabbarna hade inte ro att

krypa till sängs utan satt uppe tillsammans med sina kamrater till sent på kvällen.

Efter nattsömn och frukost fortsatte de olika studiebesöken - Watabaranskolan, papperstillverkningen och Nepal Girls Care Center NGCC.

Det senare ett svenskt-holländskt projekt för föräldralösa flickor. Från barnhemmet Bal Mandir slussas en del flickor ut i samhället efter utbildning på NGCC. En av utbytesflickorna bor och utbildas just här.

En intensiv dag som avslutades med shopping i turistkvarteren.

Resan började lida mot sitt slut - samtalen på kvällarna bestod alltmer av funderingar om när de skulle kunna återvända.....

Förutom shopping bestod de sista dagarna av kulturbesök. Bl.a. besöktes den allra heligaste Hindhuplatsen Pashupati. Väl förberedda upplevde våra unga hur en hindhubegravning går till. Gemensamt för dem alla var uppfattningen att det var ett värdigt sätt att avsluta sitt liv på.

Promenaden från Pashupati gick genom tättbefolkade genuina områden. Inte turistområden, inte kommersiella områden...promenaden gick igenom det riktiga

Nepal, ett Nepal som vi lärt oss att älska, bland de människor vi beundrade, det liv som var så nytt men som upplevdes så äkta - på något vis rikt..

Kulturupplevelsernas avslutades med en visit i Boudhanath, den största buddhistiska stupen i landet.

Namaste Nepals och Namaste Swedens "personal" har förutom vad som nämnts också haft med hela eller delar av gruppen på olika hembesök.

Trötta och lätt förkylda anlände vi Köpenhamn tidigt på lördagsmorgonen den 20 november. Tåget väntade.....och efter ca 3½ timme möttes vi på Jönköpings station.

Frågorna var många

- Hur var det?

- Vad upplevde du?

m.fl.

Blickarna var trötta och tomma hur skulle de kunna svara? Den själsliga landningen hade inte börjat.....

EFTERÅT - SAMMANFATTNING

Ett tag efter det stora äventyret var det dags att sammanfatta.

Vad hade vi lärt oss? Drt kändes som att hela huvudet var fullt av nya intryck och nya värderingar men kanske var definitionen av rikedom mest förändrad.

Lyckan att ge är större än lyckan att ta emot - vi har hört det förut, nu blev det bekräftat på ett mycket märkbart sätt.

Att tänka tillbaka på hur det hela började - hur vi kontaktades av Namaste Nepal, hur vi hoppades och hur förväntningarna steg allt eftersom - obeskrivligt! Vi har varit med

om en av livets största upplevelser. Att plocka fram det viktigaste känns mycket svårt, det var så mycket som hände för oss och för våra nepalvänner.

Hade vi presterat något, hade vi upplevt något som vi kunde vara stolta över? Frågorna som rinner genom huvudet är många.

Hur skulle vi ta hand om allt? Hur upplevde våra nepalkompisar utbytet i allmänhet och Sverige i synnerhet?

En del svar har vi fått efterhand. Många av svaren är oväntade. Vem hade t.ex. trott att våra nepalvänner kunde varit utan våra läckra, feta såser som är så goda?

Andra svar var enklare att förstå. Att våra nepalkompisar upplevde Sverige som "kemiskt rent" är mycket enkelt att förstå när vi jämför ländernas respekt för miljön. Infrastrukturen över huvudtaget var nästan chockerande för våra Asienungdomar.

Sjukhusen, skolorna var andra saker som "man tog med sig".

Men . . . varför denna stress, varför måste allting gå så fort? Varför är tiderna så noga - 5 över, 5 i eller exakt klockan..... här stressades våra nepalgäster. Prisnivån var obegriplig!

När förklaringarna kom genom att vi redogjorde för gästerna hur vårt skattesystem fungerade så sågs belåtna nickanden. I ett land som Nepal där det sällan förekommer skatter fanns ju inte möjligheten att tillgodose befolkningen med en bra miljö, var en av kommentarerna från de förhållandevis välutbildade ungdomarna.

Den svenska gruppens värderingar efter äventyret var på sätt och vis skakande. Man insåg mycket tydligt vad som behövdes och vads som var helt onödigt. Många

intressanta samtal hölls på kvällarna, inte minst de kvällar som våra nepalvärdar inte var med.

LYCKA var inte alltid pengar, Levisjeans och discotek. Att bry sig om varandra betonades alltmer, att vara sig själv, att leva gott utan alltför stor hjälp. med hjälp menade man de materialistiska genvägarna till lyckan som ofta var kortsiktiga.

I sammanfattningen diskuterades också hur det skall fortsätta. Självklart kände alla att ville tillbaka men det var ju inte realistiskt just för ögonblicket.

Liksom 2003 års ungdomar har flera av de nepalesiska ungdomarna engagerat sig i Namaste Sweden Society. Verksamheten står inför ett större engagemang där språket(engelska) samt social kompetens och kännedom om västerländskt tänkande är näst intill ett krav. Projektet kommer att beröra 100-tals unga flickor i det lilla landet. M.a.o. kan det på sikt ge arbetstillfällen för någon eller några av ungdomarna.

Den svenska gruppen har på Namaste Nepals huvudstyrelses uppdrag bildat en ungdomskommitté. Arbetsuppgifterna är ännu inte helt klara men kommer att rikta sig mot ungdomar här i Sverige. Gruppen kommer också att arbeta med egna mindre projekt som informerar om Nepal. Även vissa utbildningsrelaterade insatser gentemot Nepal kommer att genomföras. Grundläggande är att de unga skall arbeta för andra unga människor som inte har samma förutsättningar till utbildning och välsstånd som de själva har.

Nedtecknat av anette Axelsson och Claes Löfstedt efter information i form av de dagböcker som skrivits av resenärerna.